

Împreună în Cristos, noi Vincentienii, să facem diferența

Anul colaborării anunțat de superiorul general al Familiei Vincentiene, părintele Gregory Gay, are ca moto această frază. Recunosc că am căutat să găsesc o interpretare, dar până acum nu am găsit nimic. Așa că voi încerca să vă spun pur și simplu cum înțeleg eu această expresie. Am împărțit-o în trei părți: « împreună în Cristos », « noi, vincentienii » și « să facem diferența ».

Împreună în Cristos

Cuvântul cheie al acestei teme este Cristos. Orice creștin îl urmează pe Cristos care ne spune: "Unde doi sau trei se adună în numele meu, sunt și eu acolo în mijlocul lor". (Mt. 18.20) și "Fără mine nu puteți face nimic". (Ioan 15.5). Centrul oricărei acțiuni a noastre este Cristos. În numele lui ne adună, ne rugăm și muncim.

Noi, Vincentienii

Al doilea cuvânt indică identitatea noastră – vincentian – adică un creștin care îl urmează pe Cristos pe calea arătată de sfântul Vincentiu de Paul. Vincentianul îl vede pe Cristos prezent în cei săraci și-l slujește cu dragoste, umilință și dăruire. Fundamentul angajării sociale a vincentianului este credința în Cristos prezent în cei săraci.

Să facem diferența

Pentru a înțelege mai bine această sintagmă am căutat explicațiile date de lingviști. De exemplu lingvista Rodica Zafiu spune că "Enunțul "Tu poți face diferența" are, în intenție, sensul „tu poți schimba ceva (în bine)”, dar evocă involuntar interpretarea „tu ai discernământ, știi să distingi lucrurile”. (Rodica Zafiu deține în prezent o rubrică de corectitudine a limbii în revista „[România literară](#)”, intitulată *Păcatele limbii*). Mie îmi place mult această interpretare. În Cristos noi putem să distingem lucrurile, să facem deosebirea dintre ce e bine și ce e mai puțin bine. În Cristos noi putem să facem alegeri bune atât în ceea ce privește viața noastră personală, familială, profesională, dar și activitatea de vincentian. Așa cum am amintit mai devreme, Cristos este cheia acestei expresii. Împreună cu el vom fi în stare să alegem modul cel mai eficient de a-i ajuta pe cei de lângă noi.

Vă propun două exemple cunoscute, unul din viața sfântului Vincentiu de Paul și unul din viața fericitului Frederic Ozanam.

Vincentiu de Paul dorea să administreze o parohie bogată, să facă avere și să-și ajute familia. Experiența avută cu bătrânul pe care l-a spovedit la Ganne – Folle-

Ville îl ajută să distingă între ceea ce dorea el și ceea ce aștepta Dumnezeu de la el. Hotărârea pe care o ia îi schimbă radical viața. Vincențiu de Paul poate să facă diferența între viața superficială trăită până atunci și o viață dedicată în întregime slujirii lui Dumnezeu. Până în acest moment el a dus o viață "corectă" din punct de vedere moral, dar nu a fost o viață deplină. Cristos îl ajută și îi dă puterea să aleagă "partea cea mai bună".

Fericitul Frederic Ozanam împreună cu prietenii săi vor să practice caritatea, se duc la paroh cu dorința de a participa mai activ la viața de credință a Bisericii. Parohul le încredințează orele de catehism din parohie. Tinerii însă au capacitate de a discerne între ceea ce simt că așteaptă Dumnezeu de la ei și ceea ce le oferă efectiv parohul și refuză această misiune. Cristos îi luminează și ei se îndreaptă spre sora Rozalie și comunitatea ei care îi inițiază în slujirea săracilor după modelul arătat de sfântul Vincențiu de Paul.

Această temă ne provoacă și pe noi astăzi să fim tot mai strâns uniți cu Cristos pentru a putea să distingem, să facem diferența:

- între o viață de credință superficială și o viață de credință autentică,
- între o întâlnire, cu membrii Conferinței, de dragul prezenței și o întâlnire activă,
- între ajutorare și slujire în spirit de credință.

În intervențiile sale superiorul general ne amintește întotdeauna că noi vinčențienii avem o nuanță aparte pe care trebuie să o dăm vieții Bisericii. Contribuția noastră la noua evanghelizare este foarte importantă. Anul acesta suntem invitați să lăsăm să iasă mai mult în evidență identitatea noastră de slujitori ai săracilor într-o Biserică săracă și pentru săraci. Sfântul părinte Francisc ne încurajează să trăim "mistica comuniunii" și ne spune că: "știm bine că viața cu Isus devine mult mai deplină și că împreună cu el este mai ușor să găsim sensul oricărui lucru". Nu este același lucru să-l cunoști pe Cristos sau să nu-l cunoști, nu este același lucru să mergi împreună cu El sau să mergi pe băjbăite, nu este același lucru să-i asculți cuvântul sau să-l ignori, nu este același lucru să-l poți contempla, adora, să te poți odihni în el sau să nu poți face toate acestea. Nu este același lucru să încerci să construiești lumea cu evanghelia sa sau să o faci după ideile proprii. (cf. E.G. 266). Iată unde trebuie să facem diferența ca vinčențieni.

București, 10 octombrie 2015

Sora Magdalena